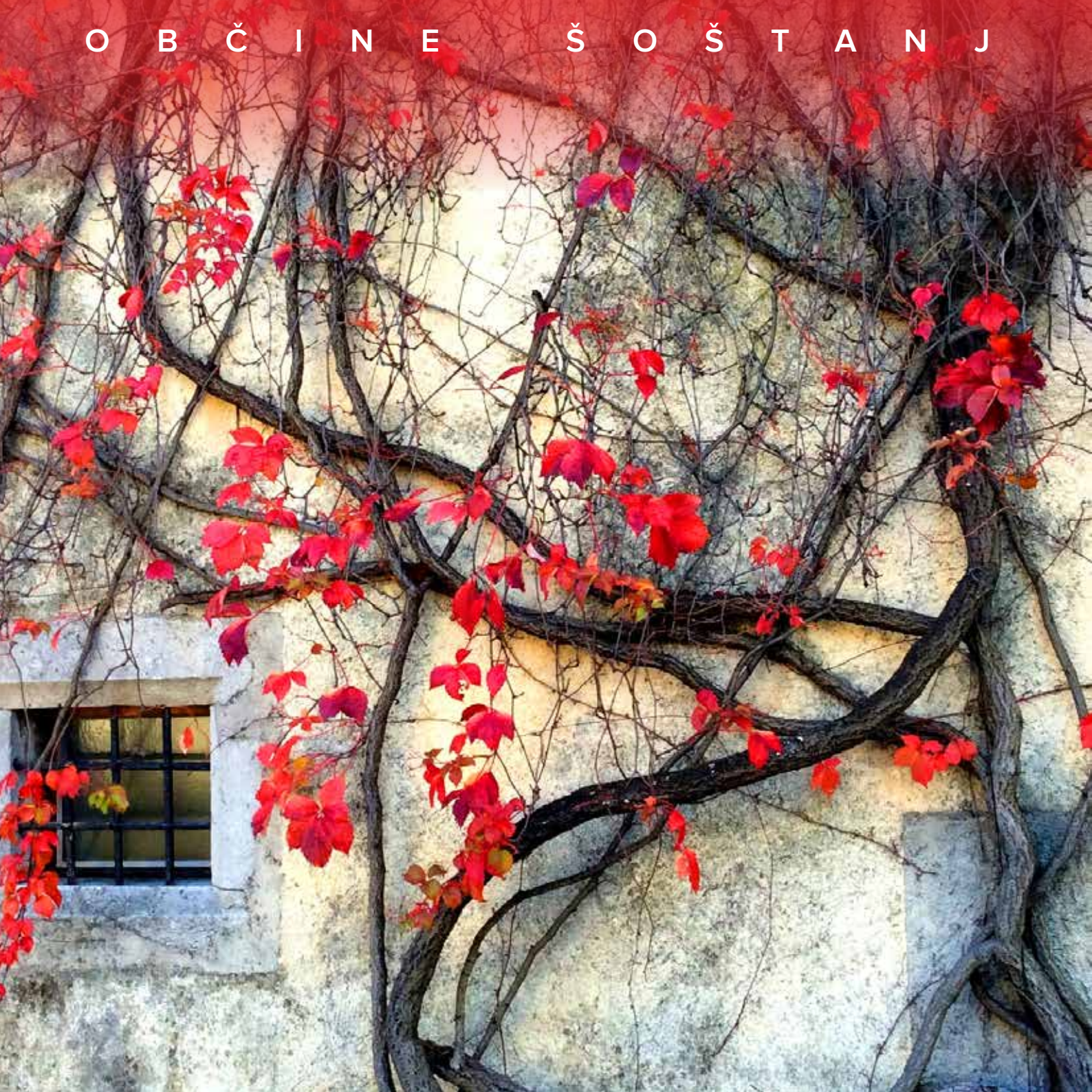

Kulturni

LISTO

O B Č I N E Š O Š T A N J

ISSN 1581-8373

9 770158 183733

LETO XXIV
ŠT. 5
28. MAJ 2020

»Resnica«, predstava, ki bi jo lahko podnaslovili: Kdor živi od laži, ga laž pokoplje

Gledališko sezono 2017/18 je Slovensko stalno gledališče v Trstu (natančno 10. 11. 2017) odprlo s preverjeno uspešno komedijo mednarodno priznanega francoskega dramatika Florian Zellerja »Resnica« (v originalu »La Vérité«). Štiridesetletni Zeller se je najprej uveljavil kot avtor proze, šele nato se je posvetil pisanju dramskih besedil, a je za oboje prejel številne nagrade (med drugim tudi Critics Circle Award na Broadwayju in nekaj prestižnih francoskih nagrad Molière).

Foto Luca Quaia

Foto Luca Quaia

Po mnenju uglednega britanskega časopisa »The Guardian« gre za »najbolj vznemirljivega mladega dramatika našega časa,« njegova dela pa prevajajo v številne tuje jezike. Leta 2019 je režiral svoj prvi film, in sicer po lastni (leta 2014 z Molièrom nagradjeni) drami z naslovom »Oče« (»Le Père«). Letos januarja ga je predstavil na Filmskem festivalu neodvisnega filma Sundance.

Vsebinsko svoje urbane komedije »Resnica« (napisane leta 2011) avtor povzema z besedami: »Pripoveduje o lažnivcu, ki mu laže ves svet.« Michel že osem mesecev vara svojo ženo Laurence z zdravnico Alice. Klasični ljubzenski trikotnik pa je nekoliko bolj kompliciran kot po navadi, saj je Alice žena Michelovega najboljšega prijatelja Paula. Ta je preveč zagledan vase in svoje težave, da bi opazil, da mu je žena nataknila rogove (izgubil je namreč službo in se zna samo smiliti sam sebi). Skrivna ljubimca lažeta svojima zakoncema, eden drugemu in na koncu še sama sebi – vse samo zato, da bi njune skrivnosti ostale globoko skrite. Še posebej Michel se zapleta v neskončno mrežo laži in prevar, kar pripelje do nekaj precej pikantnih situacij. Na koncu ugotovi, da so tudi njega – vsi ostali – dobro potegnili za nos.

ALICE ČOP

Besedilo te konverzacijsko-situacijske komedije je v slovenski jezik spretno prevedel Aleš Berger, režije pa se je lotil Alen Jelen, gledališki in radijski režiser ter dramaturg, ki je v Trstu že v sezoni 2012/13 na oder postavil Feydeaujev vodvil »Ne sprehajaj se no vendar čisto naga.« Jelen že od leta 2000 umetniško vodi ŠKUC gledališče in od leta 2007 redno deluje v uredništvu igranega programa Radia Slovenija kot režiser. Za svoje radijsko in gledališko ustvarjanje je prejel nekaj priznanj in nagrad (2010 na primer »bršljanov venec«, strokovno priznanje Združenja dramskih umetnikov Slovenije). Komedije režira pogosto in z občutkom, da pa ima spoštljiv odnos do te zvrsti, je povedal v pogovoru z Igorjem Pisonom za gledališki list uprizoritve: »Komedija je zahteven žanr. Delati jo je treba z vso skrbnostjo, znanjem in iskrenostjo. Samo trosenje štosov in afnanje na odru nista dovolj in je to tek na zelo kratke proge. Morda je komedija na slabem glasu predvsem zato, ker jo danes velikokrat enačijo s poplavo najrazličnejših na hitro narejenih gostilniških variant standupa in to, da lahko gledalce zabava že vsak, ki zna povedat kakšen masten vic. A je komedija veliko več. Je resen posel ne samo za avtorja, ampak tudi za režiserja in igralca.« O avtorju »Resnice« je povedal, da ima izostren občutek za ritem in situacije, humor pa dozira premišljeno in bistro. Osrednjo vlogo Michela je režiser zaupal dolgoletnemu članu ansambla SSG 70-letnemu Vladimiru Jurcu, vlogo njegove žene 17 let mlajši priljubljeni igralki Lučki Počkaj (ki nastopa tako v slovenskih kot italijanskih gledališčih), vlogo ljubice 40 let mlajši Tini Gunzek, vlogo Paula pa 47-letnemu Danijelu Danu Malalanu (alternira s 40-letnim Primožem Fortejem). Opravičujem se, da naštevam starost igralcev, tega nikoli ne delam, kajti pri dobrih igralcih, kar nedvomno vsi vpleteni so, starost nima nobene zveze. Pri 50-ih lahko izvrstno odigraš otroka ali starca, dobro vilo ali morilca, vse to smo že videli. Vendar, ne morem pomagati, v tej konkretni predstavi zaradi prevelike starostne razlike skratka ne čutim prave kemije. Bodimo poštene – Vladimir Jurc je bil postavljen pred izredno težko nalogo. Ne samo, da mora verodostojno odigrati, da je najboljši prijatelj za generacijo mlajšega moškega, a tudi, da je za njegovo mlado, uspešno ženo – ki bi po letih lahko bila njegova vnukinja – bolj privlačen ravno on. Čeprav ima sam doma skoraj 20 let mlajšo partnerko. Torej neke vrste večno mladi superman s šarmom Seana Conneryja. Pred nekaj leti sem taisto komedijo gledala v izvedbi Šentjakobskega gledališča, kjer je kemija delovala do popolnosti, pa čeprav je šlo za »amaterske« igralce. Pari so bili istih (srednjih) let in zgodba povsem verjetna: leta se z nekom srečuješ v ožjem krogu dobrih prijateljev, potem doma nastanejo težave, partner te začne zanamrjati ali se kratko malo začne dolgočasiti, in ker se dobro razumeš s prijateljevo ženo, se začneta družiti. In čez čas naredita naslednji korak. Ni prav, a se zgodi. Kriza srednjih let pač. Res je, da so se v Trstu dobro poigrali z razliko v letih in da je režiser skupaj z igralci poiskal kar nekaj izvirnih šal. Takoj v uvodni sceni, ki se

dogaja v hotelski sobi, se Michel entuziastično vrže v posteljo k mladi ljubici, a ga izda križ. Leži v bolečinah, (precej ravnodušna) Alice pa mu reče: »Tako lepo se je ljubiti s teboj.« Sarkastičen humor je tudi humor. Ampak – zakaj želi Alice z njim preživeti še več časa? Senzualna, v vlogi ponekod žalostno delujoča Tina Gunzek je tudi stala pred nelahko nalogo poiskati motivacijo za svoj lik; njeno interpretacijo Alice sem razumela tako, da čuti v svojem življenju neko praznino, afera z Michelom pa se ji zdi nekomplcirana; z njim si želi povrniti žensko samozavest – in imeti nekoga, s komer lahko manipulira. Ona: »Nič več mi ne odgovarja, da se ti zmeraj mudi. S tabo želim preživeti celo noč!« On: »Saj si vendar poročena!« Ona: »Tudi ti si!« On: »To je pa drugo!« Ona: »Povedala bom Paulu ...« On: »Ne!!! Moj najboljši prijatelj je! Bova odšla za vikend, obljubim! Bom uredil!« (Mimogrede – tudi tisto, kar bi morala biti slaba vest zaradi najhujše možne izdaje svojega najboljšega prijatelja, v tej predstavi deluje bolj kot (neprimerna) očetovska skrb; Michelovo zanimanje za to, kako se Paul počuti in kaj bo zdaj, ko je brez službe, je zato po mojem mnenju precej moteče – nikakor pa ni »seksi« in lik še dodatno »postara«.) Kakorkoli že, Michel in Alice se odločita, da bosta skupaj preživela vikend – ona se doma zlaže, da odhaja k svoji teti v Chartres, on svoji ženi pove, da mora službeno odpotovati v Bordeaux. A laž ima kratke noge. Njuna zakonca jima začneta zastavljati nepričakovana »kontrolna« vprašanja, zato začneta sumiti, da sta ju razkrinkala in sta z živci čisto na koncu. Razplet je krut, a komičen: Paul in Laurence sta tudi ljubimca – že celo leto in pol – in ves čas vesta za Michela in Alice. Sta si ju pač »privoščila«. Michel, ki je mislil, da je bržkone najbolj spreten lažnivec na svetu, na koncu spozna, da so mu dejansko vsi lagali. Najbolj ga prizadene »izdaja« prijatelja Paula, ki mu na koncu prizna razmerje z njegovo ženo in tudi to, da še naprej spi s svojo ženo, ki je zaradi slabe vesti zadnje čase zelo nežna do njega – Michel: »Kaj?! Spal si z mojo ženo IN z mojo ljubico?! Vara me s tabo? Pa saj jaz sem tvoj najboljši prijatelj!! Ti si gnoj! Še najboljšemu prijatelju ne moreš zaupat?!« Skratka dobi milo za drago ...

Komedija ima sicer od začetka do konca zelo dober tempo, večina situacij pa se dogaja med osrednjim ljubzenskim parom – Michelom in Alice. A čeprav predstavnika drugih dveh vlog (gledala sem Lučko Počkaj z Danijelom Danom Malalanom) nimata toliko besedila in prostora, sta vdihnili življenje polnokrvnima likoma. Scena čistih linij in za oko prijetnih barv je delo Urše Laboda, »konfeksijske« kostume, ki dobro karakterizirajo like, si je zamislila Belinda Radulović, za izbor glasbe je poskrbela Darja Hlavka Godina.

Slovensko stalno gledališče Trst; avtor: Florian Zeller, prevod: Aleš Berger, režija: Alen Jelen, scenografija: Urška Loboda, kostumografija: Belinda Radulović, izbor glasbe: Darja Hlavka Godina, lektor: Jože Faganel, igrajo: Vladimir Jurc, Tina Gunzek/Lara Komar, Danijel Malalan/Primož Forte, Lučka Počkaj.

Foto Luca Quaia

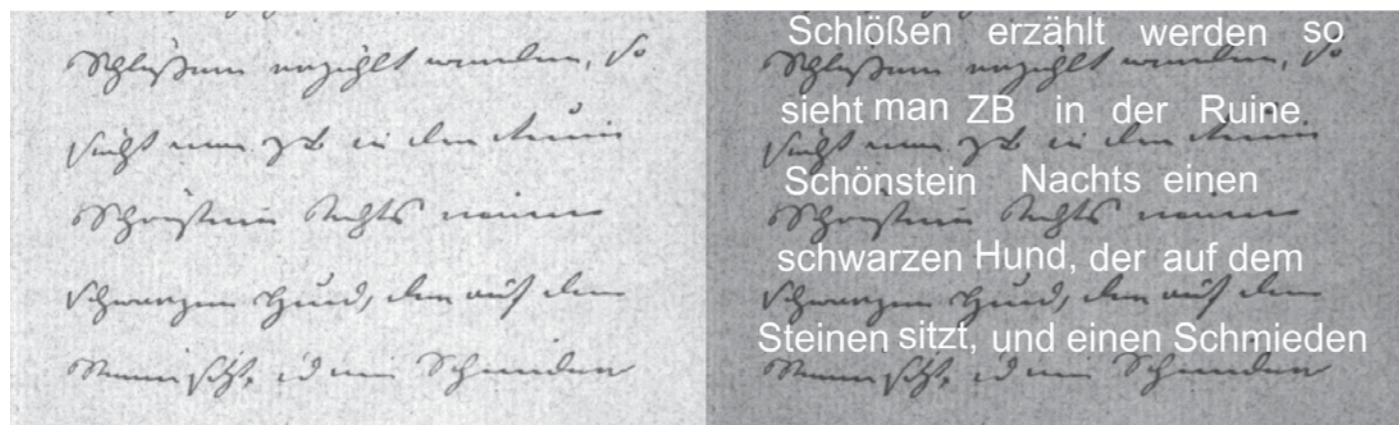

Foto Luca Quaia

Ljudske pripovedi viteza Gadolle

Danes bomo pregledali vsebino rokopisnega zvezka št. 727, ki ga hrani Štajerski deželni arhiv v Gradcu (ŠtLA HS-727). V njem je sredi 19. stoletja tedanji graščak gradu Turn v Škalah Franz vitez Gadolla zapisal drobce ljudskega bajanja, pretežno vezane na Šaleško dolino. Osnovno izročilo sem poudaril, ostalo so komentarji Gadolle. Besedilo je bilo transkribirano iz nemške kurente in prevedeno.

Rokopis viteza Gadolle in transkripcija

Ljudske pripovedi

Čeprav so pogosto nerazumljene, zelo popačene, [?] in so k nam prišle zelo pozno, imajo vendarle visoko vrednost, saj imajo za podlago resnico, ki jo moramo poiskati iz sledi. **Tako si pripovedujejo, na primer, tukaj v Šaleški dolini, da je bil neki Turek dolgo časa posestnik gradu Velenje in da je nekoč župnika, ki je pridigal v cerkvi v Velenju, dal pregnati in vreči s prižnice.** Da noben Turek ni imel v posesti Velenja, je gotovo, tako tudi ni mogel dati pregnati nobenega pridigarja. Ampak lahko to ljudsko pripoved zelo enostavno razjasnimo na ta način [:] godilo se je v 16. stoletju. Vsesplošna zmeda [?] na Štajerskem, katoliki so vršili zlorabe in vsakovrstne sleparije, luterantski stan si je zgradil že mnogo cerkva in molilnic, kot je [?] dokazal baron Hofraun. Tako je možno, da bi se lastnik trdnjave Velenje (morda iz družine Lichtenberg ali Wagensberg) obrnil k tej novi veri in potem v trgu Velenje župnika med pridigo pregnal s prižnice, in ga je zaradi tega ravnjanja ljudska pripoved napravila v Turka. [Leta] 1586 je bila pod nadvojvoda Karlom ponovno ustanovljena reformacijska komisija, ki jo je njegov sin, nadvojvoda Ferdinand, nadaljeval z vso resnostjo, pri kateri priložnosti so morali katoliški duhovniki ugotavljati [?]. [Leta] 1600 na 24. januarja je bila [?] in območje reformirano. Tako se torej iz tega vidi, da ima ta pripovedka vendarle dejansko podlago, čeprav je hkrati zelo nepredstavljiva, kajti čeprav so Tur-

ki 1643 osvojili trg Velenje, gradu niso zavzeli, pa tudi, če bi se to bilo zgodilo, nihče od njih ni tam ostal kot posestnik.

2 Gospodstvo Turn – pravijo – naj bi bilo nekoč nunski samostan, poznajo tudi pripovedi, da je v sedANJI jedilnici [Tafelzimmer] zazidana nuna. Tudi v to pripoved je dvomiti, vendar pa bi bilo zelo možno, da – ker je bil Turn lastnina Salzburga [Erzstifte Salzburg] – o čemer lahko verjamemo po [?] – so nune (morda iz Studenic) zbežale pred Turki in se potuhile – dokler nevarnost ni minila – so se namenile na Turn (ki je ležal v najglobljih gozdovih in v osamljenosti). Tako je leta 1475 ustanovo Studenice končal napad Turkov. Če natančno opazuješ pedsobo [Vorsall] na Turnu, se ne moreš

vzdržati mnenja, da je bila tukaj nekoč majhna cerkev. Stopi hiše, obokani v slogu cerkva, stolpi – vse kaže na majhno cerkev, še posebej vhod z [napisom] 15 L 1'S E 31, tega tako imenovanega Srca Jezusovega ne najdeš na drugem zvoniku kot od cerkve ali kapele. O ženskem samostanu ni sledi, tudi ne prostora zanj. Torej bi lahko bila ta pripoved določena, vendar ne brezpogojno, to pomeni, da bi se lahko bile nune za nekaj časa za tekle semkaj, ne da bi bil Turn ženski samostan ali v lasti slednjega.

3 Govori se tudi, da je bil Turn grad grofov Celjskih – o možnosti teh pripovedi sem dovolj razjasnil že pri zgodovini trdnjave Turn, zato svetujem moje branje o tem.

Ljudske pripovedi, ki potrjujejo in dokazujejo ohranjene sledove jezera v Šaleški dolini

1 Gospodstvo Velenje naj bi imelo ime po tem, ker so nekoč valovi [nemško Wellen] pljuskali [beispüllit haben] ob hrib, na katerem stoji ta grad. V zgodovini tega gradu sem razložil, da so v starih časih dejansko pisali Wellen in ga tako imenovali / glej zgodovino trdnjave Velenje/.

2 Župnija Škale se imenuje sv. Jurij na jezeru (kot pri Dobrni Marija na jezeru, – sv. Lenart na jezeru pri Novi cerkvi itd.) in obstaja še posebna pesem

tam je župnija Škale tam je stala utrdba [Westen] tam je Cokelburg [Zokelburg] tja nikoli ne more Turk (Po slovensko se ta pesem rima). Cokelburg je lahko bil samo Turn, in kakor je bil 1400–1300 utrjen, v resnici ni mogel vanj noben Turek. Glej zgodovino Turna. Po iznajdbi strelnega orožja se je končala vsaka varnost.

3 Pred ruševino Forhtenek, pod slednjo, na vznožju griča, je kmet, ki ima še današnji dan ime 'Prevoznik' [der Überführer = tisti, ki vozi preko, na drugo stran]. Od tam naj bi se, pravijo,

lastniki utrdb Forhtenek, če so bili želeli dospeti v Velenje, na Ekenštajn, Šalek, dali prepeljati, in kmet naj bi bil moral poskrbeti za prevoz. Ta zgodba je splošno poznana na vsem tistem območju in jo pripovedujejo vsi ljudje. Če je res obstajalo jezero, ljudje niso mogli dospeti v Velenje drugače kot z ladjo.

4 Celotno območje, kjer stojita stara Šalek in Ekenštajn, se je nekoč imenovalo Zaloka [Saloka] (od vkrcati, naložiti [na ladjo], kot pri Ljubljani na Savi, kjer so stvari vkrcali, se na primer nahaja Zaloka [Saloca] –) od tod Sallach [= Šalek] – torej naj bi bile pri Šaleku, potem pri kmetu pod Forhtenekom, morda tudi pri Velenju, Škalah itd. takšne točke, kjer so se ljudje vkrcavali. Ugotovitve ljudi v rudnikih, kot na primer lastnika rudnika cinka pri Šoštanju gospod Atzla, tudi v celoti potrjujejo trditev, da je bilo nekoč tukaj jezero. V tem primeru bi se ljudske pripovedi v celoti razložile.

Kakšna druga ljudska pripoved tu ni zelo splošna in se ne pripoveduje med vsemi ljudmi.

Leta 1822 v starosti 75 let umrli oče učiteljice pri sv. Martinu pri Šaleku je pripovedoval, da je nekoč – ko je bil star 7–8 let, še z enim [?] dečkom] neko nedeljo popoldne šel iskat polže in ko je

ROK POLES

Ledinska imena, vezana na jezero, na Franciscejski in sodobni karti

prišel na območje utrdb Šalek in Ekenštajn, sta v tamkajšnjih skalah opazila odprtino z [?] vrati. Ker je še nikdar nista videla, sta šla bliže. Nagovarjala sta drug drugega, da bi vstopil, vendar si nihče ni upal. Obstala sta na razdalji, vendar sta lahko videla skozi odprtino, kaj se je nahajalo v tej kleti, namreč množica stopal, ki so bila vsa povsem prerasla z mahom. – Oče je nato [?] vrigel noter svoj klobuk in vrata so se s [?] treskom zaprla in niso našli niti najmanjše sledi odprtine – klobuk, je potem v kasnejših časih pogosto pravil ta mož, še dan današnji leži v tisti kleti.

Dругih ljudskih pripovedi, na primer, da so zakladi v starih zidovih Šaleka, Šoštanja, Ekenštajna kot tudi v gradovih Velenje in Turn, ne navajam, enako kot tudi o duhovih in prikaznih, kar pripovedujejo pri vseh gradovih, tako na primer, da se vidi v nočeh v ruševini Šoštanj črn pes, ki sedi na kamnih, in o kovaču, ki je v ruševinah želel kopati zaklad, pa je videl tako [?] grozne] stvari, da je hitro pobegnil itd.

Na praznik sv. Pankracija je v grajski kleti na Turnu videl prejšnji lastnik, da je bilo vino zlato, – na gradu Velenje je podzemni hodnik vodil navzdol v trg (to bi utegnilo imeti svojo resnico, kajti vsi stari gradovi so imeli takšne izhode –) grad Ekenštajn je bil preklet, saj tam ni mogel obstati noben lastnik, kot tudi na starem gradu Pakenštajn nobena žena ni mogla roditi itd. itd. Te pripovedi so bile morda brez osnove in so [?] nastale zaradi skrivnostnega strahu. Pomembne so zgoraj navedene ljudske pripovedi. Kako pogosto ljudske pripovedi vodijo do gotovih

Reference:

Abeceđni seznam lastnikov zemljišč (Franciscejski kataster) SI AS 177/C/F/C408/s/PUA
 Grafika Franciscejskega katastra: <https://mapire.eu/en/map/cadastral/?layers=here-aerial%2C3&bbox=1676663.5824488492%2C5845973.339703582%2C1680073.3905075083%2C5846928.802557146%2C1680073.3905075083%2C1681240.7088327843%2C5848781.095146267&map-list=1&layers=138>
 Arhiv RS SI AS 177/C/F/C408/g/A01-04
 Grafika prve vojaške izmere: <https://mapire.eu/en/map/firstsurvey-inner-austria/?bbox=1677830.9007741252%2C5847825.632292703%2C1681240.7088327843%2C5848781.095146267&map-list=1&layers=138>
 internet 1: <http://www.vborovnici.si/2014/kb.php?a=32&sid=d60d7b094f62dda94603e94290370c7&ra=20>
 Klobčar, Marija: Na poti v Kamnik, ZRC SAZU, Ljubljana 2016.
 Mišič, dr. Fr.: Izbrane pesmi pohorskega pevca in pesnika Jurija Vodovnika, samozaložba, Maribor, 1941, dostopno na: <https://lovrencan.si/datoteka/jespa/fran-misic-izbrane-pesmi-pohorskega-pevca-jurija-vodovnika-1791-1858/vodovnik.pdf>
 PISO: Občina Šoštanj, prostorski informacijski sistem, podlaga Državne topografske karte in načrti, dostopno na: <https://www.geoprostor.net/piso/ewmap.asp?obcina=SOSTANJ>
 Vošnak, Laurentius: Liber memorabilium parochiae s. Michaelis prope Schönstein (Gedenkbuch der Pfarre St. Michael bei Schönstein). 1872. Kopija v Muzeju Velenje.

Na podlagi 114. člena Zakona o uresničevanju javnega interesa za kulturo (Uradni list RS, št. 77/07 – uradno prečiščeno besedilo, 56/08, 4/10, 20/11, 111/13, 68/16, 61/17 in 21/18 – ZNOrg), Pravilnika za vrednotenje ljubiteljskih kulturnih dejavnosti v občini Šoštanj-uradno prečiščeno besedilo (UPB1), (Uradni list Občine Šoštanj, št. 8/2018), na podlagi Odloka o proračunu Občine Šoštanj za leto 2020 (Uradni list Občine Šoštanj št. 7/2019) in sklepa župana z dne 25. 5. 2020, Občina Šoštanj objavlja

JAVNI RAZPIS

za sofinanciranje programov na področju ljubiteljskih kulturnih dejavnosti v občini Šoštanj za leto 2020

I. PREDMET RAZPISA

Predmet razpisa je sofinanciranje programov in projektov ljubiteljskih kulturnih društev v letu 2020, ki delujejo na območju občine Šoštanj.

II. POGOJI ZA SODELOVANJE NA RAZPISU

Na razpis se lahko prijavijo izvajalci (kulturna društva, kulturne sekcije pri društvih, posamezniki) na območju občine Šoštanj, ki izvajajo neprofitno dejavnost na področju kulture in izpolnjujejo naslednje pogoje:

- da imajo sedež društva na območju občine Šoštanj,
- da so registrirani skladno z Zakonom o društvih najmanj eno leto pred objavo razpisa,
- da imajo osnovne materialne, prostorske, kadrovske in organizacijske pogoje za uresničevanje načrtovanih dejavnosti,
- da imajo evidenco o članstvu,
- da opravljajo svojo dejavnost na neprofitni osnovi,
- da pristojnim občinskim organom redno dostavljajo letna poročila o realizaciji programov;
- da imajo zagotovljene osnovne pogoje za izvajanje prijavljenih programov;
- da za isti program ali projekt niso (so)financirani iz proračuna Občine Šoštanj oz. da za isti program ali projekt ne kandidirajo na javni razpis po kateremkoli drugem pravilniku o sofinanciranju dejavnosti s strani Občine Šoštanj;
- da izpolnjujejo vse ostale pogoje iz Pravilnika za vrednotenje ljubiteljskih kulturnih dejavnosti v občini Šoštanj.

III. OKVIRNA VIŠINA SREDSTEV

Sredstva za ta razpis so predvidena v občinskem proračunu na proračunski postavki 18033002 Programi in delovanje ljubiteljskih kulturnih društev v okvirni višini 60.000,00 EUR.

IV. MERILA IN KRITERIJI

Merila in kriteriji za določanje višine sofinancerskih sredstev so določena v zgoraj citiranem Pravilniku za vrednotenje ljubiteljskih kulturnih dejavnosti v občini Šoštanj in so sestavni del razpisne dokumentacije.

V. ROK ZA PRIJAVO NA RAZPIS

Vloge na javni razpis morajo biti podane v skladu z razpisno dokumentacijo skupaj z dokazili in prilogami. Poslane morajo biti v zaprtem ovitku na naslov: Občina Šoštanj, Trg svobode 12, 3325 Šoštanj, s pripisom: Javni razpis za sofinanciranje programov na področju ljubiteljskih kulturnih dejavnosti v občini Šoštanj za leto 2020- NE ODPIRAJ, najpozneje do SREDE, 8. julija 2020. Šteje se, da je prijava prispela pravočasno, če je bila oddana zadnji dan roka za oddajo vlog na pošti ali do 12. ure v tajništvo Urada župana Občine Šoštanj.

Na hrbtni strani ovitka mora biti naveden naziv in naslov (sedež) vlagatelja.

Prepozno oddanih vlog strokovna komisija ne bo obravnavala.

Dodatne informacije in pojasnila so na voljo na spletnem naslovu: (alenka.verbic@sostanj.si) ali na tel.št.: 898 43 14.

VI. RAZPISNA DOKUMENTACIJA:

Razpisna dokumentacija je prijaviteljem na voljo v upravni stavbi Občine Šoštanj na Trgu svobode 12 ali na njenem spletnem naslovu www.sostanj.si.

VII. DATUM ODPIRANJA VLOG:

predvidoma četrtek 9. julija 2020.

IX. OBVEŠČANJE O IZIDU JAVNEGA RAZPISA:

kandidati na javnem razpisu bodo o izidu javnega razpisa obveščeni predvidoma v roku 30 dni od roka za oddajo prijave.

X. OBDOBJE PORABE DODELJENIH SREDSTEV:

izvajalci morajo dodeljena sredstva porabiti v proračunskem letu, za katerega velja ta razpis (v letu 2020).

Na osnovi Pravilnika o sofinanciranju humanitarnih in invalidskih organizacij, društev in zvez društev iz proračuna Občine Šoštanj-uradno prečiščeno besedilo (UPB1), (Uradni list Občine Šoštanj, št. 8/2018), Odloka o proračunu Občine Šoštanj za leto 2020 (Uradni list Občine Šoštanj št. 7/2019) in sklepa župana Občine Šoštanj z dne 25. 5. 2020, Občina Šoštanj objavlja

JAVNI RAZPIS

za sofinanciranje programov na področju humanitarnih in invalidskih organizacij, društev in zvez društev, ki jih bo v letu 2020 sofinancirala Občina Šoštanj

I. NAROČNIK:

Občina Šoštanj, Trg svobode 12, 3325 Šoštanj.

II. PREDMET RAZPISA:

sofinanciranje letnih programov humanitarnih in invalidskih organizacij, društev in zvez društev, ki v letu 2020 izvajajo dejavnost za občane občine Šoštanj.

III. Pravico do sofinanciranja programov na tem razpisu imajo izvajalci (društva), ki izpolnjujejo naslednje pogoje:

- da imajo sedež na območju občine Šoštanj in izvajajo humanitarno in (ali) invalidsko dejavnost za občane občine Šoštanj,
- društva, ki delujejo na področju humanitarnih in invalidskih dejavnosti, imajo lahko svoj sedež tudi izven območja občine Šoštanj, njihovi registrirani člani pa morajo biti tudi občani z območja občine Šoštanj,
- da opravljajo dejavnost na neprofitni ravni,
- da imajo urejeno evidenco o članstvu, plačani članarini in ostalo dokumentacijo, kot jo določa zakon,
- da so registrirani in delujejo neprekinjeno najmanj eno leto,
- da imajo zagotovljene materialne, prostorske, kadrovske in organizacijske pogoje za uresničevanje načrtovanih aktivnosti,
- da občinski upravi redno dostavljajo poročila o realizaciji programov.

IV. OKVIRNA VIŠINA SREDSTEV:

sredstva za izvedbo javnega razpisa so predvidena v občinskem proračunu na postavki 20046001 Humanitarna društva in organizacije v okvirni višini 6.800,00 EUR.

V. RAZPISNA DOKUMENTACIJA s POGOJI IN MERILI ZA DODELITEV SREDSTEV

je na voljo na Občini Šoštanj in na njenem spletnem naslovu www.sostanj.si.

VI. ODDAJA VLOG:

vloge morajo biti podane v skladu z razpisno dokumentacijo skupaj z dokazili in prilogami. Poslane morajo biti v zaprtem ovitku na naslov: Občina Šoštanj, Trg svobode 12, 3325 Šoštanj, s pripisom: »Javni razpis za sofinanciranje programov na področju humanitarnih in invalidskih dejavnosti za leto 2020 -NE ODPIRAJ« najpozneje do SREDE, 8. julija 2020. Šteje se, da je prijava prispela pravočasno, če je bila oddana zadnji dan roka za oddajo vlog na pošti s priporočeno pošiljko ali oddana do 12. ure v tajništvo Občine Šoštanj. Prepozno oddanih vlog komisija ne bo obravnavala. Na hrbtni strani ovitka mora biti naveden naziv in naslov (sedež) vlagatelja.

Dodatne informacije in pojasnila so na voljo na naslovu: alenka.verbic@sostanj.si. in na tel. št. 03 898 43 14.

VII. DATUM ODPIRANJA VLOG:

predvidoma četrtek, 9. julija 2020.

VIII. SKLEP O IZBIRI PROGRAMOV

bodo vlagatelji prejeli v 7-ih dneh po končanem vrednotenju vlog.

IX. POGODBE O SOFINANCIRANJU

bodo z izbranimi vlagatelji sklenjene v 10-ih dneh po končanem postopku.

X. OBDOBJE PORABE DODELJENIH SREDSTEV:

izvajalci morajo dodeljena sredstva porabiti v proračunskem letu, za katerega velja ta razpis (leto 2020).

Andrej PODVRATNIK – predsednik **KS ŠENTVID**
Stanujem na naslovu Šentvid pri Zavodnju 5. Moja izobrazba je električar-energetik in sem zaposlen na Premogovniku Velenje.

Predsednik sem prvič, pred tem pa sem bil v dveh mandatih član sveta KS.

H kandidaturi me je nagovorilo predvsem to, da se KS Šentvid ohrani kot samostojna KS. Moja vizija je, da bi naredili kraj, prijazen krajanom, predvsem mladim, da ga ne bi zapuščali, ker je od centra kar precej oddaljen.

V naši KS nimamo javnih ustanov, imamo samo planinski dom, Andrejev dom na Slemenu in cerkev sv. Vida. Svoje moči smo uprli v to, da bi se v KS uredilo čim več krajevnih in občinskih cest, zaradi samega vzdrževanja in varnosti prometa, da bi se zagotovila mladim lepša prihodnost, da ne bi zapuščali kraja, se trudimo zagotoviti internet, oskrbo z vodo in zagotovitev prostorov za delovanje KS in druženje.

Rešitev vseh teh problemov vidimo v dialogu med krajanom in odločnim pristopom Občine k tem problemom.

Naša KS je prepoznavna po tem, da smo najmanjša KS po prebivalcih v občini, da smo najbolj oddaljeni od centra od vseh KS, vendar smo turistično zanimivi, kar se čuti tudi po obisku turistov (kolesarji, pohodniki ...). V zadnjem obdobju nam gostota turistov in velika frekvenca prometa (predvsem motorji na gozdnih vlakih in smeti, ki jih turisti puščajo za sabo) delajo težave in stroške. Aktivnih društev nimamo veliko, razen Razvojno turistično društvo RAZTOK, katerega predsednik je Milan Kretič, s katerim ocenjujemo, da kar dobro sodelujemo.

Mogoče je naše poročilo skromno, a ocenjujemo, da korektno opravljamo svoje delo, ki nam je bilo zaupano s strani krajanov. Spoštujemo zgodovino našega kraja, ki je tudi zaradi oddaljenosti od centra prikrajšan za mnoge dobrine, ki so nekje drugje same po sebi umevne. A kaj bi bilo brez raznolikosti na tem svetu? Zato se s tem ne obremenjujemo, želimo si dobrega sodelovanja znotraj naše lepe krajevne skupnosti in tudi sodelovanja z drugimi skupnostmi in Občino.

Ostali člani KS so: **podpredsednica Darinka Jazbec**, **Andrej Šumah**, **Flanc Žlebnik** in **Rajko Vidušek**.

V času epidemije smo delovali po smernicah vlade RS in NIJZ.

Foto osebni arhiv

Petra LIPIČNIK – predsednica **KS TOPOLŠICA**
Krajevno skupnost vodim drugi mandat, po poklicu sem gimnazijska maturantka, administratorica.

V prvem mandatu me je h kandidaturi nagovoril podžupan Občine Šoštanj gospod Viktor Drev, ki je v mojih aktivnostih v TD Topolšica Podeželje videl potencial za vodenje Krajevne skupnosti, za drugi mandat sem se odločila sama, saj se je v prvem izkazalo, da smo skupaj z ostalimi člani Sveta KS dobro zastavili delovanje in je ostalo kar nekaj odprtih vprašanj in še nerešenih ciljev, ki jih želim dokončati. Prav tako so bile pomembne pobude samih krajanov, ki moje delo cenijo, me spodbujajo in mi zaupajo vodenje KS.

Bolnišnica Topolšica, DEOS Center starejših – Zimzelen, Terme Topolšica, OŠ KDK Šoštanj – POŠ Topolšica, Vrtec Šoštanj – PE Urška Topolšica, Pošta, cerkev sv. Jakoba ...

Že v prvem mandatu je bil moj cilj boljše medsebojno sodelovanje z javnimi ustanovami in društvi v kraju in še marsikaj drugega. Sedaj cilje skupaj s člani sveta dopolnjujem. Želimo izboljšati komunikacijo in medsebojne odnose med krajanom in KS. Naša naloga je tudi skrb za infrastrukturo v Topolšici, povezovanje turizma z življenjem kraja in organizacija proslave ob dnevu zmage 9. maja. Vsako leto jo organiziramo skupaj z Občino Šoštanj, MOV Velenje in Festivalom Velenje na državnem nivoju.

Najbolj pereči problemi v kraju so še vedno ceste. Imamo kar nekaj makadamskih cest, ki jih je treba redno vzdrževati. Želimo si, da bi lahko z asfaltom preplastili prav vse, vendar finančno tega nismo zmogli. Z dobrim sodelovanjem Občine Šoštanj se trudimo, da vsako leto pridobimo nekaj novega asfalta in kanalizacije.

Za sedaj lahko rečem, da smo uresničili vse zastavljene cilje, nekaj pa je seveda še takšnih, ki čakajo na realizacijo. Zelo ponosni smo na lanskoletni veliki projekt preplastitve in razširitve odseka ceste Zager–Pirnat z novo ulično razsvetlavo, ki smo ga realizirali z veliko pomočjo Občine Šoštanj. Prav tako je Občina Šoštanj asfaltirala odsek Stropnik–Florjan in uredila kanalizacijo na področju Tajnik–Lambizer–Hriberšek in Kolavter. V letu 2019 smo opravili tudi vzdrževalna dela na vseh makadamskih cestih. Na vse pridobljene izboljšave smo zelo ponosni in zanje hvaležni.

Letošnje leto smo začeli ambiciozno, z veliko zastavljenih ciljev, ki nam jih je nekoliko skalila epidemija. Naša KS je najbolj prepoznavna po izviru tople vode, ki je že od nekdaj narekoval razvoj kraja, podpisu delne kapitulacije – 9. 5. 1945, spominski sobi v Zdraviliškem parku, ki nas opominja na zelo pomembne dogodke, dan zmage, ko se je vesela vest razširila po Sloveniji in svetu iz Topolšice, Termah Topolšica – v umirjenem okolju, v katerega se turisti zelo radi vračajo, Bolnišnici Topolšica, za katero smo se skupaj borili in z dobrim vodstvom pripoveduje uspešno že 100-letno zgodbo. Ponosni smo tudi na Zimzelen, ki ni samo center starejših, temveč tudi topli dom za starejše s srčnim in ambicioznim osebjem v objemu narave.

V našem kraju je tudi Veterinarska bolnica Toplica – zelo dobro poznana veterinarska bolnišnica za male živali tako v Sloveniji kot tudi v tujini, iz katere prihajajo zdravi ljubljenci in srečni njihovi lastniki. Cerkev sv. Jakoba – majhna, a vendar lepa in bogata cerkev s čudovitimi in redkimi zidnimi poslikavami in kipci, ki je bila prvič omenjena leta 1545, z orglami iz leta

1872, pravi sakralni biser. Ne smemo pozabiti tudi na čudovito naravo – sama sem mnenja, da je Topolšica čudovita, neokrnjena in je pravi biser Šaleške doline. Društvo je v kraju kar nekaj: PGD Topolšica, TD Topolšica Podeželje, TD Topolšica, TD Lajše, taborniški rod Topli vrelc, Mladinsko društvo Topolšica, Društvo upokoencev Topolšica, Planinska sekcija Topolšica, Šaleški aeroklub, Šaleški jamarski klub Podlasica Topolšica, Športno društvo Lajše, Športno društvo Škulja Lajše, Balinarski klub Topolšica, Teniški klub Topolšica, Krajevna organizacija združenja borcev za vrednote NOB Topolšica.

Z vsemi se trudimo sodelovati, nekatera društva dosti pripomorejo h kulturnemu in družabnemu utripu kraja. Nekatera skrbijo za ohranjanje starih običajev, druga za aktivno in pestro življenje. Vsa društva sodelujejo na čistilni akciji v aprilu, ki je letos zaradi epidemije odpadla. Nekatera društva uporabljajo Dom krajanov za srečanja in rekreacijo, tako rekreacijsko dvorano kot tudi zgornjo dvorano.

Članov Sveta skupaj z mano je sedem: **Matjaž Lihtneker**, **Herman Pergovnik**, **Jože Zagar**, **Irena Menih**, **Janko Potočnik** in **Zalika Mikuž**.

Zelo rada živim v Topolšici, mislim, da je čudovita, seveda pa se zavedam, kako pomembni so ljudje, ki tukaj živijo, saj kraju dajejo dušo. Vselej želim, da bi se krajanom družili, da bi se med sabo povezovali različne generacije. Trudim se k boljšemu sodelovanju z društvi in pomembnimi ustanovami v kraju k lažjemu sobivanju.

Čas epidemije je zaustavil tudi naš kraj in življenje v njem. Hvaležna sem, da so v težkih časih v kraju nemoteno delovali trgovina, pošta, bolnišnica in center starejših, za kar se zahvaljujem zaposlenim. S skupnimi močmi posameznikov in Bolnišnice Topolšica, Centra starejših Zimzelen nam je uspelo razdeliti pralne maske po vseh gospodinjstvih Topolšice in Lajš.

Pomladni meseci so v Topolšici polni najrazličnejših dogodkov, aktivnosti in akcij. Med njimi so največje proslave ob dnevu zmage, praznik Krajevne skupnosti in Metuljev dan. Na žalost so bile vse prireditve odpovedane, v počastitev dnevu zmage smo pred obeležjem žrtvam fašizma 8. maja položili štiri vence. V Zdraviliškem parku je TD Topolšica Podeželje skupaj s sponzorji pred desetimi leti postavila novo otroško igrišče, na otvoritev tega se je rodil Metuljev dan. Letošnji bi bil že deseti in tudi otroškemu igrišču se desetletje že pošteno pozna. Konec maja in začetek junija bodo na otroškem igrišču potekala velika vzdrževalna dela, za katera bomo za pomoč prosili društva in ustanove, da bo v prihodnje, ko bodo otroci spet lahko obiskali igrišče, to lepo in varno.

Petra Lipičnik

Foto osebni arhiv

Knjižnica

Mestna knjižnica Šoštanj – junij 2020

MARJETKA BLATNIK

KNJIŽNI SEJEM

PONEDELJEK, 1. 6., 10.00–18.00

Za vse ljubitelje starih knjig, sejem rabljenih knjig, ob upoštevanju zdravstvenih, strokovnih priporočil.

Da knjige ne bi romale na odpad, jim skušamo najti na sejmu nov dom, tako ohranimo dostojanstvo starih odsluženim knjigam, ki še vedno nosijo v sebi sporočilo za vsakogar, ki si bo vzel čas zanjo in njene porumenele liste.

Poleg podarjenih knjig prodajamo tudi knjige, ki so odslužile svojo nalogo v naši knjižnici, z namenom, da najdejo pot med ljudi in tako polepšajo dan stranim bralcem in zbirateljem.

Simbolična cena knjige je 1 €.

RAZSTAVI TADEJ GOLOB JUNIJ 2020

Razstava nam bo skušala približati delo in delček življenja slovenskega pisatelja, alpinista in novinarja Tadeja Goloba. Mogoče se bo naša še kakšna malenkost, ki je o njem niste vedeli. Razstava bo spremljevalni dogodek projekta Noč knjige.

Avtorica razstave je Stanka Ledinek, oblikovalec Peter Groznik - Peč.

POMLADI ROŽ'CE CVETO

Pomladi rož'ce cveto, pomladi ptice pojo, pomladi je najbolj lepo. Slike so ustvarjali otroci iz Vrta Šoštanj, stari od 3 do 6 let.

Spoštovani bralke in bralci, pozdravljeni spet v vaši knjižnici.

Knjižnica deluje po običajnem delovnem času, vendar z omejitvijo.
Ponovno je omogočen prosti pristop knjižnih polic.

Omejitev:

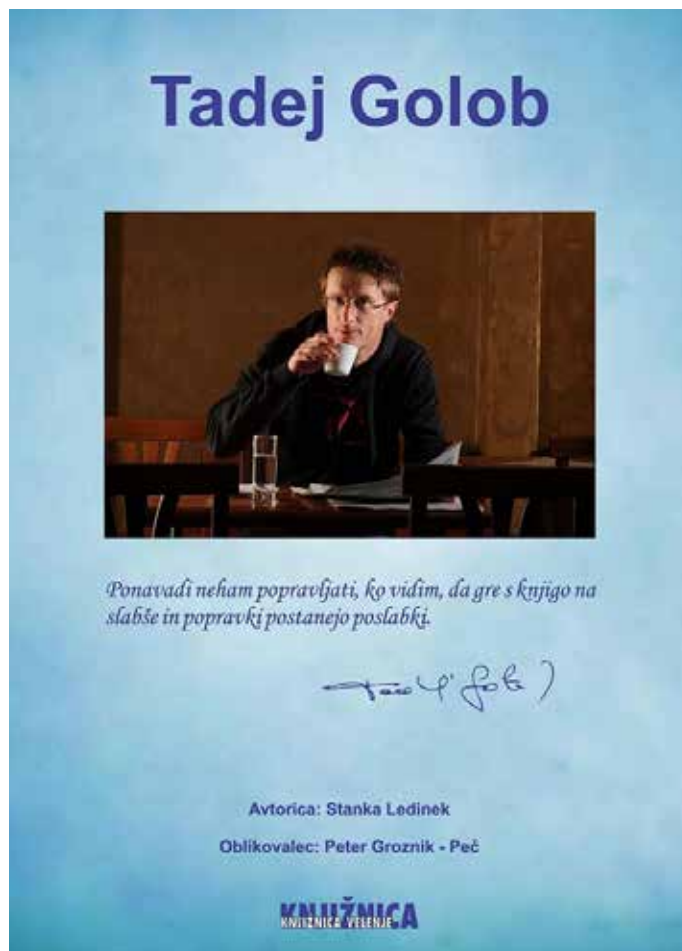
Na voljo niso čitalniška mesta in uporaba računalnikov v knjižnici.

Prosimo, da vaš običajni obisk v knjižnici skrajšate na nujno dolžino.

Zaposleni v knjižnici smo poskrbeli za ustrezne varnostne pogoje,
prosimo pa tudi vas, da nam pomagate zmanjšati nevarnost okužbe
na najnižjo možno stopnjo.

Hvala lepa, vaše knjižničarke in knjižničarji.

Šoštanj, 22. maj 2020

**REVIJA ZA KULTURNA
IN DRUGA VPRAŠANJA
OBČINE ŠOŠTANJ IN ŠIRŠE**

Izdaja

Zavod za kulturo Šoštanj,
Trg svobode 12, 3325 Šoštanj,
zanj Kajetan Čop, direktor.
Izdajanje Lista finančno omogoča
Občina Šoštanj, zanjo Darko Menih,
župan.

Odgovorni urednik

Jože Volk

Vodenje redakcije

mag. Milojka B. Komprej

Jezikovni pregled

Jože Volk

Oblikovanje, prelom strani

Media Center, Marko Gorjup s. p.

Tisk

Grafika Gracer d. o. o.

Naklada

600 izvodov

**Kritične pripombe na vsebino ali obliko
Lista bodo dosegle svoj namen
le, če jih boste posredovali s kratkim
sporočilom na e-naslov
list.revija@gmail.com.**

Vse sodelavce prosimo, da prispevke
za **LIST št. 6/2020** pošljete najkasneje
do 15. junija 2020 na elektronski
naslov list.revija@gmail.com.

Avtorica naslovnice Kulture – Tajda Lekše